

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 189/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júla 2007 predbežne prerokoval návrh Mgr. Z. B., B., poslanca Miestneho zastupiteľstva mestskej časti B. podľa čl. 126 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vo veci namietaného postupu týkajúceho sa kontrolnej pôsobnosti Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh Mgr. Z. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. júna 2006 doručené podanie Mgr. Z. B., poslanca Miestneho zastupiteľstva mestskej časti B. (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „*Žiadosť o rozhodnutie podľa čl. 126 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov*“.

Z obsahu podania a jeho príloh vyplýva, že poslanci Miestneho zastupiteľstva mestskej časti B. 20. apríla 2006 adresovali Najvyššiemu kontrolnému úradu Slovenskej

republiky (ďalej len „úrad“) žiadosť „o vykonanie kontroly hospodárenia s majetkom, majetkovými právami, finančnými prostriedkami, záväzkami a pohľadávkami Mestskej časti B.“.

Vo svojej odpovedi z 31. mája 2006 im úrad oznámil, že ich žiadosti o vykonanie predmetnej kontroly „z kapacitných dôvodov úradu, ale predovšetkým z dôvodu toho, že Ministerstvo financií SR zaviedlo nútenú správu na mestskú časť B., nie je možné vyhovieť“.

Z týchto dôvodov sa navrhovateľ obrátil na ústavný súd so svojím podaním, v závere ktorého žiada „Na základe uvedeného v súlade s čl. 126 odseku 2 Ústavy (...) dovoľujem si Vás požiadať o vydanie rozhodnutia o tom, či Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky oprávnené zamietol vykonanie požadovanej kontroly hospodárenia v Mestskej časti B.“.

Ústavný súd 4. apríla 2007 písomne upozornil navrhovateľa, že jeho podanie nespĺňa všetky náležitosti požadované § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) pre kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, vyzval ho na doplnenie podania, najmä pokiaľ ide o jednoznačné vymedzenie navrhovateľa a návrhu rozhodnutia (petitu), ktorého sa domáha, vrátane jeho odôvodnenia. Ústavný súd tiež informoval navrhovateľa, že podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom a upozornil ho, že pokiaľ svoje podanie v určenej lehote nedoplní v intenciách tejto výzvy, ústavný súd môže návrh na predbežnom prerokovaní uznesením odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Na výzvu ústavného súdu zo 4. apríla 2007 na doplnenie podania navrhovateľ nereagoval.

II.

Podľa čl. 140 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Vzhľadom na to, že podanie navrhovateľa nemá zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ho napriek výzve ústavného súdu nedoplnil, sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže navrhovateľ sa vo svojom podaní domáha rozhodnutia ústavného súdu o tom, či odmietnutie vykonania kontroly zo strany úradu bolo legálne, odvolávajúc sa na čl. 126 ods. 2 ústavy, ústavný súd sa nad rámec posúdenia splnenia náležitostí zaoberal podaním aj z hľadiska svojej kompetencie zakotvenej v tomto článku ústavy.

Podľa čl. 126 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje v sporných prípadoch o tom, či je daná kontrolná pôsobnosť Najvyššieho kontrolného úradu Slovenskej republiky .

Podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o najvyššom kontrolnom úrade“) úrad kontroluje hospodárenie s majetkom, majetkovými právami, finančnými prostriedkami, záväzkami a pohľadávkami štátu, verejnoprávnych inštitúcií, Fondu národného majetku Slovenskej republiky, obcí, (...).

Podľa § 5 ods. 4 zákona o najvyššom kontrolnom úrade úrad vykoná na základe uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky pre jej potreby kontrolu v rozsahu jej pôsobnosti.

Výzvou z 11. apríla 2007 v zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd požiadal úrad o predloženie stanoviska k otázke pôsobnosti úradu v prípadoch zavedenia nútenej správy nad obcou, ako aj podkladov týkajúcich sa prerokovania žiadosti poslancov Miestneho zastupiteľstva mestskej časti B.

Vo svojej odpovedi z 23. apríla 2007 úrad uviedol: „Nie je pochýb o tom, že pôsobnosť Najvyššieho kontrolného úradu v tomto prípade daná je, čomu sa ani Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky nebráni.

Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky je však v zmysle zákona č. 39/1993 Z.z. o Najvyššom kontrolnom úrade SR v znení neskorších predpisov je nezávislý štátny orgán, ktorý je povinný v zmysle § 5 ods. 4 zákona č. 39/1993 Z.z. o Najvyššom kontrolnom úrade SR vykonať kontrolu len na základe uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky. Najvyšší kontrolný úrad kontrolnú činnosť vykonáva na základe plánu kontrolnej činnosti, ktorý schvaľuje spravidla na kalendárny rok. Podania doručené na Najvyššiemu kontrolnému úradu SR môžu byť využité ako podnet pri kontrolnej činnosti, ktorými však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je viazaný.

Podklady týkajúce sa prerokovania spomínanej žiadosti príslušnou sekciou nie je možné poskytnúť, nakoľko tieto rokovania prebiehajú v ústnej forme. V prípade, ak je nad obcou zavedená nútená správa, pôsobnosť Najvyššieho kontrolného úradu SR na základe vyššie uvedených skutočností tým nie je dotknutá.“

V rámci konania podľa čl. 126 ods. 2 ústavy je právomoc ústavného súdu daná v prípade kompetenčného konfliktu o tom, či je daná kontrolná pôsobnosť úradu. Ako predbežnú otázku musí teda ústavný súd skúmať, či v konkrétnom prípade (resp. vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu) je pôsobnosť úradu vôbec sporná.

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade otázka kontrolnej pôsobnosti úradu sporná nie je. Z listín predložených ústavnému súdu totiž vyplýva, že úrad neodmietol žiadosť o vykonanie kontroly z dôvodu nedostatku svojej kompetencie, ale z iných dôvodov, a navyše úrad sám vo svojom vyjadrení pre ústavný súd výslovne uviedol, že o jeho pôsobnosti v tomto prípade pochybnosti nie sú. Preto, bez ohľadu na predchádzajúci záver o nesplnení požadovaných náležitostí podania, ústavný súd konštatuje, že navrhovateľom požadované preskúmanie postupu úradu pri odmietnutí vykonania kontroly a jeho žiadosť o rozhodnutie v tejto veci podľa čl. 126 ods. 2 ústavy nie je možné taktiež z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu.

Na základe všetkých uvedených skutočností ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh v zmysle § 25 ods. 2 uvedeného zákona odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2007